

Com podem fer de Terrassa una ciutat més justa, cohesionada i solidària

ESPAIS DE CONSTRUCCIÓ DE PROPOSTES

Informe de resultats.

20 de juny de 2017.

CC Avel·lí Estrenjer.

1. INTRODUCCIÓ

A continuació es presenta el buidatge de les aportacions i de les idees que van sorgir de la sessió participativa que va tenir lloc al Centre Cívic Avel·lí Estrenjer el dia 20 de juny de 2017, en el marc del procés participatiu del PAM 2018.

***Objectiu de la sessió:**

Promoure el debat i les propostes ciutadanes sobre com podem fer de Terrassa una ciutat més justa, solidària i cohesionada.

Els debats i les aportacions recollides es penjaran a la plataforma participa.terrassa.cat per a que generin opinió ciutadana i facilitin amb exemples, la construcció de propostes.

*** Participants.**

Van participar un total de 6 persones.

- 3 ciutadans i ciutadanes.
- 3 treballadors municipals.

*** Temes que es posen a debat.**

- Drets humans i llibertats
 - *Habitatge
 - * Salut
 - * Educació
- Lleure i joves
- Diversitat i minories
- Xarxa col·lectiva i de suport mutu

2. RESULTATS DE LA SESSIÓ.

***Actuacions per a la millora de la convivència**

Entre les persones assistents es parla de la Plaça de la Cultura com a exemple al barri d'espai públic en què, a partir de diferents actuacions, es podria millorar la convivència i prevenir que creixi un conflicte que ja es fa evident. La plaça i les seves especificitats i diversitat d'usos fan que sigui un espai en què interactuen i conviuen diferents col·lectius i grups socials: joves, infants, veïnat de la plaça, clientela del bar, persones que passegen gossos..

Darrerament s'està generant un malestar que va a l'alça, sobretot, per la gran aflluència de gossos que hi van com a espai d'esbarjo i defecació. S'explica que els espais de gespa, al ser absorbents, són un niu d'infeccions que ja no són aptes per a l'ús del veïnat com a conseqüència de l'acumulació de pixums, brutícia i ferum.

"Cal fer campanyes per reeducar el veïnat i reordenar una mica.. "

"Hi ha molts veïns que col·laborarien en fer campanyes de difusió i sensibilització"

En aquest sentit, es proposa fer campanyes que promoguin nous hàbits i actituds per a la millora de les relacions i la convivència entre el veïnat. El problema de l'allau de gossos potser es podria resoldre en gran part, i en aquest cas concret de la Plaça de la Cultura, si es redirigís aquest col·lectiu al *pipican* que està a la vora i que, sembla ser, no s'utilitza perquè no es coneix.

Una altra proposta és substituir la gespa per algun tipus de paviment que no generi problemes afegits com és el cas de la gespa i la terra.

"Les botigues d'animals podrien ser agents actius de canvi i millora per donar resposta en aquesta problemàtica"

"El brut ets tu, no el gos", "Si tu pixes al carrer et multen, però si el teu gos pixa al carrer i malmet el mobiliari urbà, no et multen"

S'expressa que el pixum dels gossos és una problemàtica a la que s'ha de donar resposta. És molt àcid i genera rovell en tot allò metàl·lic així com malmet en general tot mobiliari urbà. Es proposa que les botigues d'animals s'entenguin com a possibles agents actius que contribueixin a la millora de la situació distribuint material de sensibilització per exemple i assumint, en certa manera, tasques i funcions d'agents comunitaris.

* **Discriminació, prejudicis i rumors**

El fet migratori i la integració de les persones migrades a la ciutat no és fàcil. A mesura que t'allunyes de Terrassa – Centre i t'apropes a la perifèria, el rebuig i els prejudicis s'intensifiquen. Hi ha un discurs molt estès entre la població que s'alimenta de rumorologia i arguments com ara que tots els ajuts socials van a parar als immigrants i quedant el veïnat local desatès la qual cosa, és mentida.

“Jo he percebut com, segons quins col·lectius, se senten víctimes d'un maltracte sistemàtic”

Als barris es pregunten què fer amb els col·lectius que no s'integren. S'expressa que hi ha qui porta molts anys a la ciutat i, en canvi, ni parla català ni s'acaba d'adaptar.

A més, encara queden recels del passat per part de la població que va migrar de diferents territoris de l'Estat Espanyol a Terrassa i Catalunya. L'històric col·lectiu encara passa factura.

* **Terrassa, és una ciutat cohesionada?**

Tot i que s'ha de destacar que es treballa molt en matèria de convivència i cohesió social, encara queda molt per fer. Queden ponts per construir que uneixin i vinculin els diferents col·lectius. S'identifica molta distància entre les minories i col·lectius més desafavorits i els col·lectius amb més recursos i de classe social mitja – alta tot i que es percep voluntat de canvi i millora en aquest sentit.

“És latent la voluntat de comunicar-se”

S'agraeix la voluntat que posa l'Ajuntament i l'administració en general. Tot i això, també s'ha de valorar l'èxit de les diferents actuacions, projectes d'intervenció i recursos disponibles. En aquest sentit, s'entén que en relació a la inversió feta en tots sentits, potser s'haurien de tenir més i millors resultats en matèria de cohesió i convivència.

“Hi ha molta intervenció comunitària i també molta entitat que s'hi dedica. S'ha hagut de reaccionar davant moltes situacions. Alguna cosa s'ha tapat i, d'altres, s'han sabut solucionar”

Es destaca que, tot i l'alta complexitat social, els nivells de conflictivitat són baixos. Es valora que els barris estan molt intervinguts per l'Ajuntament i que hi ha molta presència policial als barris més complexos. En aquest sentit, es valora la tasca de proximitat de la policia local.

*** La por i el desconeixement com a barreres i límits per a la bona convivència.**

La manca de coneixement i la distància cultural genera pors i condiona la comunicació entre els diferents col·lectius socials, culturals i ètnics. Hi ha temes com podrien ser parlar l'alcohol, el pernil o el vel amb persones que practiquen la religió musulmana que incomoden i distancien. En aquest sentit però, s'identifica que la por i la incomoditat s'origina en la població local.

A banda, s'expressa que últimament es generen masses relacions amb el fet yihadista i que hi ha noves sensacions d'inseguretat i/o desconfiança. S'entén que les nostres pràctiques encara es fonamenten massa en rumors i prejudicis i que hi ha una evident confusió pel que fa a l'associació que es fa entre valors i col·lectius.

"S'han de cercar fórmules per perdre la por i conèixer les diferents cultures a través de l'educació i la formació"

En aquesta aportació l'acompanya una altra aportació: a les escoles no hi ha conflictes. Aquest fet reforça la idea de com, si es treballa, es pot construir des de les pràctiques educatives entenent aquestes com a motor de transformació social.

D'altra banda s'identifiquen actituds per part de persones novingudes que no afavoreixen la creació del vincle comunitari. Un exemple és el que passa a llocs de repartiment d'aliments com ara el Rebot en què es percep una exigència assistencialista vers les persones que tiren endavant aquest recurs d'ajut social. Es generen exigències a l'hora de demanar els aliments malconfontent la relació d'ajuda i la funció del recurs alhora que generen situacions desagradables al voluntariat.

*** Pràctiques solidàries i cohesió al barri: els projectes d'alfabetització**

"L'alfabetització té uns objectius que van més enllà d'aprendre a llegir i escriure"

A l'última trobada de la xarxa local d'entitats ALEI un dels temes que es va treballar va ser l'estat i la situació de la xarxa d'alfabetització de Terrassa. S'expressa que hi ha molt poca coordinació i molts pocs recursos disponibles per tirar endavant aquesta tasca socioeducativa tan complexa i, alhora, tan necessària. Expliquen que alfabetitzar-se va molt més enllà d'adquirir competències instrumentals ja que és també un element indispensable per a la integració i la multiplicació de drets.

Les persones que participen com a voluntàries i docents no són professionals de l'educació i fan el que poden en funció del que saben i de la bona voluntat que li posen. Els únics materials de suport pedagògic de que disposen són les guies metodològiques creades als municipis de Salt (per a l'aprenentatge del català) i a El Ejido (per a l'aprenentatge del castellà). Tot i això, no reben formació específica per a la implementació del mètode.

“S’han d’unificar criteris i crear materials didàctics específics”

Les guies de suport pedagògic no responen a les necessitats específiques del nostre context educatiu. Les persones que s’hi dediquen des del voluntariat coincideixen en que els hi falten eines i recursos. És per això que reclamen a l’Ajuntament que faci una inversió en aquest sentit.

Alhora es manifesta que el servei i suport que ofereixen va més enllà de l’alfabetització:

“Acabem sent educadors socials pirates”

S’expressa que en els espais d’alfabetització, les persones usuàries del servei busquen en el docent una figura de suport i assessorament.

“Moltes vegades no arribem a atendre a tots els nostres usuaris i totes les seves demandes. Cal crear un mapa de recursos”

Una vegada més s’expressa que no compten amb prou informació i recursos per ajudar en aquest sentit. És per això que es proposa crear un mapa de recursos que integri tots els serveis i recursos d’atenció social disponibles a la ciutat. D’aquesta manera estarien en capacitat de derivar correctament als usuaris.